

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi na se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ministerski prevrat na Francoskem.

Ministerski predsednik francoski Jules Ferry šel je s svojimi kolegi „ad patres conscriptos“! Kakor blisk se je ta novica raznesla po vsem svetu in za nekaj časa razpršila vse druge zanimljivosti v vnanji politiki. Ministerstvo, ki je dve leti s čudovitim pogumom kljubovalo najhujšim napadom domače opozicije, ki je pred nekoliko dnevi še v parlamentnem boju za tako imenovano „imeniško volitev“ doživelo sijajno zmago in si z njo za bodoče dneve ustanovilo jako dobro pozicijo v notranjem položaju, na jedenkrat je padlo v ponedeljek popoldne. Hrast Ferryjeve politike bil je ves čas po jedni strani trhljen, vnanja politika bivšega kabineta ni mogla postati popularna v francoskem narodu in opoziciji v parlamentu je dajala opravičene nadeje, da bode pokopala tudi to ministerstvo. Taka mržnja se je gojila proti bivšemu conseils-prezidentu, ker se je začel bratiti s ponižateljem francoskega naroda, s knezom Bismarckom; izgovor je utegnil biti opravičen, da je treba vse sile koncentrovati, da se za francoski narod častno reši tonkinska ekspedicija, da more Francija proti Kitaju zmagati in s temi zmagami oprati tudi madež, ki ga je dobila na francosko-nemškem bojišču. Toda velik del francoskega naroda se trdno drži politične oporoke Gambettove, gasla, da je prej ko prej osvetiti se proti mogočnemu sosedu in zato moči zbirati, a ne trositi po oddaljeni Aziji. Francoski narod pa tudi nema tiste krvi, da bi gledal, kako se tonkinsko vprašanje vije leta in leta brez vspeha, brez zmag, brez konca in kraja. Ako tudi dolgočasne te politike ni bil kriv sam Jules Ferry, da si tudi so ga v hitrejši akciji zadržavale kaprice poprejšnjega vojinskega ministra, vender je resnično, da je on sam indokitajske te poskuse smatral za „cause célèbre“ svoje politike in da so torej vse blamaže v tem oziru zapisavati v krivdo njegove državniške previdnosti. Čestokrat je poudarjala opozicija, da pride dan obračunjenja, dan trde obsodbe za Ferryja. Prišel je res, predno je bilo misliti.

Čez 1000 mož so izgubili Francozi zadnji čas v ognju proti Kitajcem. Morali so se umakniti iz Lang-Sona in iti nazaj v Tang-Noi in Dong-Son.

Nesreča je zadela baš generala Nègriera, jako čvrstega častnika in ljubljena javnega mnenja, in novica o teh porazih prišla je v Pariz ob času, ko je vladala zavest, da bode v kratkem mir storjen v prid in slavo Francozom.

Prva misel, ki jo je v Franciji vzbudilo žalostno poročilo generala Brièrea bila je ta, da je vsega tega krivo ministerstvo Ferryjevo, prvič zato, ker se je globeje in globeje spuščalo v afero, drugič zato, kor je malomarno odlašalo s pošiljanjem pomoči. Vrvéz, kakeršnega ni bilo v Parizu izza 1870. leta, polastil se je prebivalstva francoske prestolnice in ulice Pariške so zadnje štiri dni imele obraz največje razdraženosti. Ponos francoski hotel je, terjal je satisfakcijo v burnih pojavih!

Dobil jo je, dal si jo je s tem, da je odslovil Ferryjev kabinet. Prvosednik ministerski postal je sam energičen, terjal je od parlamenta 200 milijonov kredita, toda parlament je burno izjavil, da v take roke ne položi niti vinarja več. Rekli bi, da je ta kazen popolnem zaslužena. Nesrečno samosvoje postopanje, skrito politikovanje Ferryjevo je prineslo veliko sramoto francoskemu narodu, sramoto, ki se je le Nemci morejo veseliti, in se je tudi veselijo, da-si v stari svoji lokavosti na jedno sapo tolažiti hočejo francosko javno mnenje, češ, da ti porazi pač nemajo veliko pomena. Žal jim je, da je odšlo ministerstvo, ki je Francijo tako poniževalo in delalo Veliki Nemčiji raztreseno, malo pripravljeno sosedo. Njim tudi ni do tega, kako se sedaj stvari zasučejo za Francijo v Tonkinu, nego vse svoje simpatije prorokujejo bodočemu ministerstvu takemu, ki bode gledalo, da republika počasi postane vazalka kneza Bismarcka.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 2. aprila.

Volitve za državni zbor bodo, kakor se govori, že konci maja in začetkom junija. Volilno gibanje se že pričinja. Posebno levičarji hité, da v svojih kandidatih govorih porabijo svojo junaško postopanje pri posvetovanji o pristojbinskeji noveli in Severneji železnici. Ne da se tajiti, da je baš poslednje dni državnozbornskega delovanja vlada s svojo

nespretnostjo in neodločnostjo mnogo olajšala volilni boj levičarjem. Desnica morala je kot vladna stranka pritrdjevati raznim ne baš popularnim predlogom, levičarjem pa ni bilo treba nič družega, kakor nasprotovati, in s tem so si utrjevali zaupanje pri volilcih. Če desnica tako močna ne pride iz volilnega boja, kakor bi bilo želeli, je mnogo temu kriva vlada.

Nekateri časniki poročajo, da misli ogerski ministerski predsednik staviti kabinetno vprašanje, ko bi zbornica poslancev ne hotela pritrditi spremembam reforme gospodske zbornice, katere je sklenila gospodska zbornica. Mi smo preverjeni, da bode ogerska liberalna stranka tudi ta pot ustreg a Tiszi, četudi bode reformovana zbornica še reakcionarnejša, kakor je sedaj.

Vnanje države.

Grki si vedno prizadevajo, kako bi mogli bolgarski narod očrniti pri turškeji vladi. Vedno tro-sijo laži, da se makedonski Bolgari pripravljajo k ustaji. Sedaj so raztresli vest, da se v Selskem samostanu v Bolgariji zbirajo prostovoljci, ki mislijo planiti v Makedonijo in tam podpihati ustanek. Kmalu se je pa pokazalo, da je ta vest izmišljena.

Najnovejša poročila iz Londona javljajo, da Angleži nič prav ne zaupajo ruskim predlogom. Mislijo namreč, da Rusija hoče le pridobiti časa, da se dobro za vojno pripravi. Zato se pa Angleži še vedno energičneje pripravljajo na boj. Po poročilih iz Petrograda so se ruske čete v Mervu jako pomnožile, poslala so se jim podkrepljenja iz Kavkaza. Govori se, da Rusija misli Eyub kana postaviti na afganski prestol. Časopis „Svjet“, katerega ureduje brat generala Komarova, svari Angleže, da naj preveč ne zaupajo emiru Abdurrahmanu, kajti Rusija dobro pozna narode v Srednjej Aziji, dobro ve kako sovražijo Angleže, zato gadelj jej tudi ne bode težko v Afganistanu organizovati upor proti Angležem.

Freycinetu se stavijo še večje ovire pri sestavi ministerstva, nego se je s prva pričakovalo. Dozdaj še nemamo nobenega poročila s Francoskega, da bi se mu to bilo posrečilo. Nikdo ne mara v tako kritičnem trenutku postati minister, tem manj, ker je zbornica skoro brez vsacega premisleka vrgla ministerstvo. Nič ni pomislila, da je sama poprej odobrvala Ferryjevo politiko. Da pa Ferry v Parizu ni vedel, kaka nevarnost francosko vojsko čaka, se mu pač ne more zameriti, saj še generali na bojišču sami neso vedeli, kaka vojna sila se jim približuje. Od Ferryja zahtevati, da bi v vojnih zadevah moral biti modrejši, kakor so vojskovodje sami, je pa že vendar preveč.

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

(Dalje.)

Trinajsto poglavje.

Canvassing.

Ali si bil kedaj zaljubljen, dragi čitatelj? Ali se spominjaš, kako živo je v teh srečnih dneh bilo tvoje srce, kako svetle tvoje oči, kako naglo tvoje mišljenje, kako lahko tvoje življenje? Potem veš, kaj je kandidat. Kljubo slabim očem sem že na pedeset stopinj izpoznal volivce, katerih prej nikdar nesem videl. V kotu svojih možganov sem našel zgodovino cele tolpe ljudi, s katerimi prej nesem nikdar govoril; a našel nesem le njih zgodovine, temveč tudi zgodovino njih žen, njih otrok, njih očetov, njih starih očetov in njih bratrancev družega kolena. Na desno, na levo, na vse strani sem obljuboval ter roke stiskal. Uljuden in domač z malimi ljudmi, ponižen z velikimi, odpravljal sem vse napake ter z novim tlakom preskrbel vse ulice. Ko se je Ciceron potegoval za konzulat, gotovo ni bil

bolj zgovoren, bolj velikodušen, bolj ljubezniv nego jaz. —

Green se nam je pridružil (našim slednikom: notre cortège); bil je, lahko mi verujete, kaj žalosten kandidat. Volivci, ki so njega postavili kandidatom, pač neso imeli srečne roke; v istej ulici bi bili lahko izbrali dosta boljšega. Dišavar pa ni imel one visoke naobraženosti, ki mu dopušča, da se z ljudmi in rečmi igrača. Nič prilizovanja tolpi, nič onih obljub, ki potem na dnu volilne šarice ostanejo, nič onih ljubeznivih lažij, ki so stalni umetni ogenj pri vseh volitvah. Green je bil hladnokrven in razboren kot trgovec, ki kupčijo sklepa ter premisli vsako obljubo. Ko je volilcu stisnil roko ter mu rekel: Storil bodem vse, kar mi je mogoče, ali „Stanje je težavno“ ali „Volite pa g. Littla, če se vam zdi bolj spreten“, mislil je, da je že dovolj storil. Na moje blagohoteče očitiranje odgovoril je z ledenim glasom: Vest mi prepoveduje storiti več; tudi ne smem več obetati, nego morem izpolniti. — Vestnost pri kandidatu! to je bil res le pomislek prvega dišavarja. Kdor hoče biti srečen, mora svojo vest dan pred volitvijo zakleniti z dvojnim ključem in jej še le sledeči dan po volitvi zopet odkleniti. Na Francoskem ve to vsakdo.

Zaradi dolgega časa bi bil jaz pri tem volilnem sprevodu umrl, ko bi nas ne bil spremljeval izredni in radostni Humbug. Neprestano pozoren in pripravljen na vsak odgovor, zasledoval je vsak lahko njegov sled po smehu, ki ga je povsodi vzbujal. Vsprejemali nas neso povsodi uljudno; v sovraštvu kot v prijateljstvu kaže Saksonec neko pusto odkritosrčnost; sol amerikanska ni ravno sol atiška. A Humbug je bil občudovanja vreden žogavec; vjel je vsako šalo ter jo nemudoma povrnil. Kogar je jedenkrat zadel, pustil ga je gotovo v miru.

Green kandidat! to je sramota, rekel je borsijanec z bledim in prestrašenim obrazom. Mislite si le dišavarja v mestnem zboru? Kadar bode kdo pozvonil, klical bode: Precej, gospodine, precej! kaj poželite?

Bes ga plentej, njega in vso njegovo svojat! V pekel? rekel je Humbug, kaj naj tam tvojemu očetu, propalici (bankrotniku) povemo? Da si ti že trikrat prišel na boben in da misliš že na četrtikrat.

Green kandidat! odvrnil je pomočnik trgovine novošegne obleke, gizdalin v svetlih črevljih, ki je pri vsakej besedi z nedolžnim jahaškim bičem znak sekal; Green, prodajalničar, ki osla od konja ne loči.

Vsi **nemški** listi so prenapolnjeni s poročili o Bismarckovem slavlju. Na povelje cesarjevo so vsi generali Bismarcku korporativno častitali. Tudi cesar sam s cesarjevim naslednikom mu je častital. Govori se celo, da mu je cesar poklonil zlato knežjo krono, kar pa še ni gotovo.

Belgijskima zbornicama bode se po veliki noči predložil načrt zakona, da se belgijskemu kralju prida naslov kongskega kralja. Ta zakon zadobi veljavo, ako ga obe zbornici vsprejmeta z dvotretjinsko večino.

Portugalija je baje izrekla željo, da bi jo tudi povabili h konferenci, ki se je sešla v Parizu, da se posvetuje o neutraliteti **Sueškega prekopu**. Vlasti se pa še niso odločile, ali bi povabile Portugalijo ali ne. Sedaj se se posvetovanja te konference nekoliko pretrgala zaradi ministerske krize na Francoskem, ter bode konferenca nadaljevala svoja posvetovanja še le, ko se reši francoska vladna kriza. Egipčanska vlada je imenovala Fakri pašo svojim odposlancem pri tej konferenci.

Kakor vedo nekateri angleški listi povedati, se je v **Sudanu** pričelo neko versko protigibanje proti Mahdiju. Ustal je nek nov prorok El Makki, ki sluje za jako pobožnega moža. Več rodov se je že pridružilo El Makkiju in ubili so emira Mahmuda, ki je Mahdijev sorodnik. Ta domači razpor v Sudanu bode gotovo mnogo olajšal delo angleške ekspediciji.

Generala Negriera oddelek napalo je 40.000 **Kitajcev**, kakor se poroča. Francozov bilo je pa samo kakih 5000, tedaj ni čuda, da so se morali umakniti. Koliko so francoske izgube, še točno ni znano, govori se, da je pala četrtnina francoskih vojakov. Častniki upajo, da bodo mogli braniti delto pred Kitajci. Poslednjim manjka namreč priprav za prevažanje in premostovanje rek, zato se v Tonkingu ne bodo mogli hitro gibati. Tako utegne minoti celi mesec april brez posebno velikih bojev. Koncem aprila pa se začne deževje v Tonkingu. Potem pa do oktobra ni mogoče nobeno vojevanje v tej deželi, tačas pa že pridejo francoska podkrepitvenja. Ko zbornica dovoli še nadaljni kredit, odpošlje se iz Francije takoj še 50.000 vojakov v Azijo. Ta voj bode imel nalog prodirati naravnost proti Peking. S tem mislijo Francozi Kitajce ukrotiti. Ne ve se pa, ali bode to tako lahko šlo. Nikdo ne ve, kaj se sedaj godi v Kitaji. Najbrž tam pridno zbirajo čete. Nova zmaga utegne Kitajce spodbuditi k večji energiji. Ljudij na Kitajskem ne manjka, zato je mogoče, da se Francozom nasproti postavi nenadoma kakih 100 ali 200 tisoč. Saj še nikdo vedeti ne more, ali je to bila glavna vojna sila kitajska, namenjena v Tonking, ki je sedaj otepla Francoze, ali so pa še večje vojne sile zadaj. Ker v Kitaji ni železnice, se mobilizacija le počasi vrši, zato pa tudi prihajajo še čete na bojišče, ko bi jih že nikdo ne pričakoval. Vojna sila take države se hitro ne izrabi. Res kitajski vojak ni izvežban tako, kakor evropski, a tudi število nekaj naredi. Sicer pa napredek poslednjih dvajsetih let tudi ni ostal brez vsega upliva na Kitajce. Zategadelj smemo sklepati, da Francoze morda čaka še mnogo težav v vzhodni Aziji.

Vojna v **Srednji Ameriki** se je že pričela. General Barrios je že s svojimi četami udril v San Salvador. Predsednik države Nicaragua je na potu s svojimi vojskami v Honduras, da zabrani združenje honduraških čet z Barriosovimi.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

(Konec.)

V imenu stavbinskega odseka poroča g. Žužek o gradnji obrežnega zidu pod Hradeckega mostom na desnem bregu Ljubljanice. Po stavbenem načrtu predlaga odsek, da se 72 metrov dolgi

Ne boj se, dragi sinko, rekel je Humbug; tebe bode gotovo izpoznal mej tisočerimi.

Lep odgovor ni vreden moža, ki živi od svoje duhovitosti.

Ko bi ti, sinko dragi, ne imel nič drugega uživati, s tem bi se ti nikdar toli ne odebil kot jaz, odgovoril mu je Humbug ter je stopal dalje mej krohotom vse množice.

Stopili smo v gostilno „Edinost“; gostilničarja so nam bili zaznamovali kot kaj vplivnega volilca mestnega. A v svojem gospodarstvu držal je ta pošteni sicer vaje, a žena njegova kazala mu je pot. Komaj je Green spregovoril, že mu je ognje-vita postarna gospa presekala besedo:

Prekleta naj je politika! rekla je.

Prekleta naj je gostilništvo! odvrnil je Green, globoko se gospej poklonivši.

Josip, kričala je zapovedljiva Junona, tvojo ženo zasramujejo, tebe žalijo, ti pa kot štor tu stojiš. Kaj se po tvojih žilah pretaka kri kakega purana?

Josip je pri nje strahovitem glasu kar ostrmel ter debelo gledal. Pošteni gostilničar, mislim, bil bi nam na ulici rad roke stiskal. Široko obličje, viseča ustna, debeli trebuh neso naznanjevali najmanjše

zid napravi za 12,092 gld. 23 kr. mestnemu magistratu pa naroči, da dobi za gradnjo potrebno dovoljenje pri c. kr. deželni vladi. Delo naj se odda na javni dražbi. Vsi predlogi obveljajo.

V imenu stavbinskega odseka poroča g. Žužek o Alojzija Semana prošnji za stavbinsko dovoljenje na Vrtači. Razgovor o predlogih stavbinskega odseka bil je jako obširen in udeležbe se ga gospodje mestni odborniki dr. Tavčar, Pakič, Gogola, dr. Mosché, podžupan Petričič, gospod župan Grasselli in poročevalec.

Vsprejmo se predlog dr. Tavčar-ja, da se dovoli gospodu graditelju, da napravi za zdaj leseno ograjo okrog njegovega posestva, z dostavkom g. Petričiča, da graditelj pozneje na zahtevanje mestnega odbora napravi železno ograjo proti Tržaški cesti in da se ta pravica mesta na posestvo uknjiži. Gospod Seman odstopil bode za to dovoljenje javnemu prometu ali mestu tisti kos za cesto, ki je mej ograjo in vožnim potom na Rožnik.

Dalje poroča g. Žužek v imenu stavbinskega odseka o stavbinski črti g. Antona Paichelna hiši na Rimski cesti št. 19.

Razgovora se udeležbe mestni ooborniki dr. Tavčar, Pakič, dr. Papež, Peterca, Hribar, Kušar in Valentinčič.

Sklene se končno, da ima g. Paichel za svet, kar mu ga mesto odstopi, plačati 100 gld. in da ima skrbeti, da se zid g. Klemenčičevega vrta zjednači z novo stavbinsko črto.

G. Žužek poroča potem o dobavi stavbinskega lesa za tri leta, katera se izroči gospej Ivani Tavčer-jevi, ki je stavila najnižjo ponudbo. Kamnoseška dela izroče se za jedno leto kamnoseku Lorencu Vodniku.

Mestni odbornik dr. vitez Bleiweis-Trsteniški poroča o računih za zdravila mestnim ubogim za III. in IV. kvartal 1883 in I. kvartal 1884 leta. Poročevalec pravi, da se mestni fizik dr. Kovač že zmirom odlikuje z zapisavanjem dragih zdravil in da bi bilo umestno izvršiti kazni, katero je mestni zbor zagrozil mestnim zdravnikom, ako bodo tako draga zdravila zapisavali.

Dr. Kovač piše kar po štiri zdravila na jednom receptu, vse v dragi obliki narejena, tako da velja jeden recept po dva goldinarja, ko bi se ista zdravila v cenejši obliki lahko zapisala za 70 kr. Dr. Kovača recepti pa veljajo mestno blagajnico skoro vsaki čez goldinar. Poročevalec končno opomni, da ne gre, da je mestni fizik dr. Kovač ob jednom zatoženec in sodnik, namreč da recepte, katere zapisuje, tudi sam pregleduje in odobruje, naj se ta posel tedaj izroči komu drugemu in to kakor pri deželnem odboru, g. Bradaški. Na dalje predlaga poročevalec, da se računi odobre in se mestni zdravniki zopet opozorijo, da se imajo pri zapisovanju zdravil za uboge držati predpisov.

Mestni odbornik Ravnihar graja, da mestni računi sploh tako pozno prihajajo.

Župan Grasselli pravi, da ni mogoče popolnem omejiti zapisovanja receptov mestnega fizika. Mestni fizik zapiše desetkrat toliko receptov, ko drugi zdravniki, kar mestno blagajnico jako mnogo stane. Bolniki pa dobro vedo, da njim mestni fizik njih želje usliši in ustreže, zato prihajajo k njemu.

vojne želje; a pričo svoje žene zdelo se mu je primernejše in previdnejše, da se je silno raztogotil. Vojno na zunaj začeti bil je jedini pomoček ohraniti notranji mir.

Naj le pride ta lepi kandidat, klical je z debelim glasom, katerega bi bil rad prav hudo zategoval; glej jo uzdo, s katero ga čem obesiti.

Hvala lepa, dragi prijatelj, odvrnil mu je Humbug z milim glasom; vest bi nas pekla, ko bi te hoteli oropati tega starega rodbinskega orodja.

Silno krohotaje se smo hoteli bežati iz Polyphemove jame; a pot nam je bila zaprta. Na hišnem pragu stala je žena kot vojna straža, ustavila je Humbuga ter jeze se tresoče vprašala:

Ali veste, kdo sem?

Kdo vas ne pozna in občuduje? odvrnil je Humbug s sladkim glasom: vi ste ljubeznivo dete, ki še ni razsodne starosti doseglo.

Na to se jej prikloni ter pusti vredno postarno gospo bolj mutasto in bolj topo, kot je bila Lotova žena pri zadnji svojej premembi.

A to vse je bil le mali boj. Bili so tudi javni shodi, kjer so se pretresavale lastnosti in zmožnosti posamičnih kandidatov; v teh shodih so se bile velike bitke ter se je zmaga odločila. Prišel je bil

Čuditi se je, da mestni fizik zmirom jadikuje, koliko ima posla, in vender tolikanj rad opravlja posel, ki mu je bil odvzet.

Poročevalec dr. vitez Bleiweis Trsteniški naglašja, da je delovanje mestnega fizika v tej zadevi za mesto res nevspešno in priporoča svoje predloge, kateri se vsprejmo.

Dr. vitez Bleiweis potem poroča v imenu policijskega odseka o fizikatnem poročilu za 1882 l. Poročevalec predlaga, da se izreče mestnemu fiziku za jako marljivo in poučno sestavo poročila priznanje, čemur mestni zbor pritrdi.

Dr. Zarnik nasvetuje, da se izvolita v komisijo, katera ima določati, koliko se plačuje vojaške takse, mestna odbornika Pakič in Klein. Vsprejeto. Potem se javna seja zaključuje.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je požarni brambi na Bledu 100 gld.

— (Cesaričinja Štefaniya) sklenila je, naučiti se jednega slovanskega jezika ter vprašala dalmatinskega namestnika barona Jovanovića, kateri jezik bi bil najprilicnejši. Baron Jovanović odgovoril je: Hrvatsko-srbski.

— (Maria Antoinetta,) velevojvodinja toskanska, darovala je za popravo farne cerkve v Voloskem, kjer je bivala preteklo zimo, 100 gld.

— (Osobne vesti.) Mesto umrlega deželnega odbornika štajerskega g. Pairhubera prevzel je namestnik mu dr. Josip Schmiederer. — Finančno ravnateljstvo za Štajersko imenovalo je: preglednika Jos. Slivco davkarjem; pristave: L. Hasenbüchla, Rafaela Mikuša in Marka Pronegga davkarskimi pregledniki; Ivana Šumenjaka in praktikante: Rajkota Mallyja, Karola Petza in Otokarja Čeha davkarskimi pristavi.

— (C. kr. osrednja komisija za umetelnost in zgodovinske spomenike) imenovala je g. Simona Rutarja, profesorja v Splitu, v priznanje njegovih zaslug svojim dopisovalcem.

— (Volitve za državni zbor) bodo že maja, ali pa začetkom junija meseca. Člani izvrševalnega odbora imeli so včeraj sejo. Kandidatov še niso imenovali, to pa se je jednoglasno sklenilo, da aktivni uradniki ne morejo biti kandidati.

— (Stritarjeve pesmi) kupil je, kakor se nam poroča, g. Bamberg. Vseh bode za tri zvezke. Gosp. Bamberg dal jo baje za vse tri zvezke 1800 gld. nagrade.

— („Kres“,) leposloven in znanstven list. Sodelovanjem prof. dr. Greg. Kreka in župnika Dav. Trstenjaka, ureduje dr. Jakob Sket, c. kr. gimn. profesor v Celovci. Obseg 4. številke: Arabela. Roman. Spisala Pavlina Pajkova. (Dalje). — Pesni mladeniške ljubezni. A. Pin. — Na višavi. Povest. Spisal Anton Koder. — Pevec. Mirko. — Ponočna ježa. Balada. Mirko. — Narodne pripovedke. Priobčuje Mat. Valjavec. — Rjavost žita. Spisal M. Cilenšek. — O narodnih pesnih koroskih Slovencev. Spisal J. Scheinigg. (Dalje). — Dahovina. Spisal M. Sila. — Solva. Davorin Trstenjak. — Drobnosti. Izhaja v mesečnih zvezkih na 3—4 polah začetkom vsakega meseca; velja 4 gld. na leto,

trenotek, da smo se ločili; vsak je moral sam iti v ogenj. Meni so odkazali Lyceum. Stopil sem v velikansko dvorano, v katerej se je razdražena množica gnetla. Izpoznali so me, klicali me z imenom, vse oči se upro v mene. Strah me je prešinil, mislil sem že odpovedati se tej nesrečni kandidaturi, ki me je občinstvu izročila. Žalibog! bilo je prepozno!

Pred mano je na odru stal mož ter je z največjo živahnostjo govoril in z rokami mahal. Nekaj časa so ga tiho poslušali, potem pa so kar hkratu zakričali živel! ali pa strahovito krulili; kajti v Saksoncih se tako odobrava in pa zametuje (ploska in zvižga). Ta ljudski tribun, ki je prav po svojej volji strasti zbrane tolpe razdraževal, bil je odvetnik bankirja Littla, bil je Fox, naš nasprotnik.

Kolikor zelo sem tudi preklinjal glumača, moral sem mu priznati neko nadarjenost, katero je sedaj v zlo rabil. Sedaj resen, sedaj šaljiv, imel je neko navado hvaliti svoje nasprotnike tako, da jih je delal smešne, in zopet grajati svoje prijatelje (kandidate) tako, da jih je to v očeh vsih poslušalcev povzdigovalo. Sklenil je govor z naglim naštevanjem vseh dobrot, katera razni denarstveni zavodi (banke) po Ameriki razširjajo. Little postal je Jupiter, ki je kot zlati dež novi Danaji v naročje

2 gld. na pol leta in se tudi lahko po snopičih po 40 kr. v knjigarnah kupuje. Tudi letnik 1882, 1883 in 1884 se še dobi in sicer po 3 gld., prvi letnik nam je pa pošel.

— („Dolenjske Novice“) dobro napredujejo in imajo že 1400 naročnikov. Pri tej priliki bodi povedano, da se koroški „Mir“ tiska v 2800 izvodih, „Slovenski Gospodar“ pa blizu ravno tako.

— (Občinski zastop Dornberški) izroči na Velikonočni ponedeljek dne 6. aprila 1885 preljubljenemu našemu pesniku, prečastitemu gospodu Simonu Gregorčiču diplomu častnega občanstva. Pri tej priliki priredi Slovenska Čitalnica v Prvačini v dvorani g. Vinka Gregoriča slavnostno besedo, katera prične ob 6 1/2. uri zvečer. Spored: 1. Slavnostni govor. 2. „Bled“, mešani zbor ugl. Carli. 3. „Pravo junaštvo“, podoba iz kmetskega življenja, spisal Jos. Stritar. 4. „Izgubljeni cvet“, moški zbor, poklonil Prvaškim pevcem Volarič. 5. „Nevihita“, zložil S. Gregorčič, deklamacija. 6. „Domovini“, moški zbor, uglasbil Vilhar. 7. „Damoklejev meč“, gluma v jednom dejanji. 8. „Le pevaj, pevaj tičica“, mešani zbor, uglasbil Volarič. Dramatični del besede so prevzeli Goriški diletantje, pevske zборе pa zvršujejo Prvaški in Dornberški pevci. Ustopuina k besedi 40 novcev. Čisti dohodek je odmenjen v korist slovenskemu otroškemu vrtu v Gorici. Po besedi bo slavnostni banket; kdor se želi udeležiti, oglasi naj se blagovoljno vsaj do prihodnje sobote pri g. Vinku Gregoriču v Prvačini, ali pa pri čitalničnem čuvaju v Gorici. Vsak oglašeni deležnik plača 1 gld.

— (Američanske trte), jedino pravo sredstvo proti trtni uši, se onkraj Litve jako pridno nasajajo. Ogersko ministerstvo naročilo je letos zopet poltretji milijon američanskih trt. V Zagrebu prevzel je g. Fran Kuralt, kmetijske družbe tajnik pred par dnevi od deželne vlade 10.000 američanskih trt, ki so namenjene za okužene vinograde v občini Šenkovac. Naročene trte so štirih vrst: Riparia, Jacquez, York-Madeira in Elvira. Požlahniti se mora samo „Riparia“, ostale rode brez požlahnjenja primerno vino. „Riparia“ je najkrepkejša proti trtni uši in najbolj sodi v naše vinograde. — Ko tako čitamo, kako drugod skrbe za odbor proti filoksari, nam nikakor ne more v glavo, zakaj se pri nas skoro prav nič ne stori.

— („Narodnemu domu“ v Rudolfovem) darovali so tečajem meseca marca: Slavno zastopstvo banke Slavije 100 gld.; g. Mihael Bogulin, župnik v Ajdovici 2 gld. — V puščicah nabralo se je pri g. Rozi Brunerjeveji 17 gld.; v Čitalnici 4 gld. — Vsem darovateljem izreka iskreno zahvalo odbor Novomeške Čitalnice.

— (Delavsko podporno društvo v Trstu) imelo je v 29. dan m. m. svoj občni zbor. Po običajnih poročilih bila je volitev. Izvoljeni so: V. Dolenc predsednikom, Katalan Matija tajnikom, Dragotin Schmidt denarničarjem. Odborniki: Fabijan Fran, Gerlanec Ivan, Kljun Anton, Jereb Gregor, Mandič Mate, Muha Anton, Primožič Fran, Pregarec Miha, Rustja Dragotin, Prelec Štefan, Sinkovič Davorin, Resman Ivan, Ster Valentin, Svoboda Fran, Varl Ivan, Žitko Fran, Vatovec Iv. Marija, Živic Mate.

padal. Po odvetnikovih besedah so se zbirali železnice, prekopi, parniki okrog bankirja, da bi ga na volišče spremljali; dišavarja pa je govornik z zaničevalnim glasom in kretanjem opisal, potopljenega v sirop in zamaknjenega v njegove sardine in polenovke. — Prijatelji miru, vzklili so proti koncu, ali hočete za načelnika mestu izvoliti tega izdelovalca kemijskih prižigalic, ki so uzrok vsakemu požaru. Prijatelji zlate svobode, ali hočete izvoliti tega trgovca s polenovkami, ki sužnikom južnih držav živež prodaje; in ta pride jutri na boben, če njegovi kupci, osvojeni po naših zaslugah, opusté njegovo ostrupljeno blago. Ne nikdar se ne bode te pogreznili v toliko sramoto. Jaz, pravi pravcati Yankee, domoljub prve vrste, ponosen na našo slavo, predno bi jaz glasoval za tega človeka, rajši bi dal svoj glas Prestal je, zamežikal z očmi ter je bolj tiho nadaljeval . . . onemu, katerega naše žene pri svoji neizmerni milosti ubozega padlega angelja imenujejo; njegovega imena vam ne bom imenoval.

Gromečo ploskanje pozdravljalo je govornika; ko je zapustil oder, častitali so mu in obetali od vseh strani. Pri vsakem shodu je zmeraj velika čreda tepcev, ki vsakemu govorniku glasno pritrju-

— (Posojilnica v Mariboru) imela je meseca marca 29.392 gold. 77 kr. dohodkov, 28.830 gold. 70 kr. izdatkov, torej skupnega prometa 58.229 gold. 47 kr. V prvih treh mesecih t. l. bilo je 92.092 gold. 59 kr. dohodkov, 91.530 gold. 52 kr. izdatkov, vsega prometa torej 183.623 gold. 11 kraje.

— (Razpisane službe:) Gozdarskega nadinženirja (VIII. razred) v okrožji c. kr. gozdarskega in domenskega ravnateljstva v Gorici. Prošnje v 3 tednih. — Učitelja katoliškega veronauka na nemški državni realki v Trstu. Letna plača 735 gld., službena doklada 300 gld. Desetletnice pa 105 gld. Prošnje do 15. maja. — Učitelja hrvaščine v zvezi s klasično filologijo na državni gimnaziji v Pazinu. Prošnje do 15. maja t. l.

— (Razpisano) je mesto okrajnega rano-celnika v Senožečah. Letna nagrada 500 gld. Prošnje na c. kr. okrajno glavarstvo v Postojini.

— (Žrebanje.) Srečke z l. 1854: Ser. 3070 št. 4 zadela je 100.000 gld.; ser. 2793 št. 93 pa 20.000 gld. Dunajske komunalne srečke: Ser. 618 št. 61 zadela glavni dobiček; ser. 448 št. 93 drugi dobiček; ser. 1880 št. 67 zadela 5000 gld.; ser. 1832 št. 70, ser. 1880 št. 94, ser. 2464 št. 46, ser. 631 št. 26 zadele so po 1000 gld.

Najnovejše vesti.

Berolin 1. aprila. Povodom današnjega rojstvenega dne Bismarckovega mu bodo cesar in principi kraljevske hiše osobno čestitali. Cesar bode baje Bismarcku poklonil zlato knežjo krono. Baklada, prirejena po vojaških društvih, bila je sijajna. Cesar ostal je za baklade, pet četrt ure trajajoče, pri oknu svoje palače. Občinstvo navdušeno pozdravljalo.

Berolin 1. aprila. Cesar, prestolonaslednik in drugi principi prišli so danes dopoldne k Bismarcku, čestitali so s srčnimi besedami, ter mu poklonili sliko kronanja v Versailles-u. Potem prišel je zvezni svet, državno ministerstvo, deputacije in odbor s pismi o darilu graščine Schönhausen. Pri vsprejemu generalov poudarjal je Bismarck, da mu je vojska omogočila, izvajati politiko cesarjevo. Herbert Bismarck dobil je red rudečega orla.

Pariz 1. aprila. (Oficijalno). Po zopetnem boji pri Dongsongu v 30. dan marca umaknil se je polkovnik Herbinger v redu proti Kepu in Doagnanu. „Agence Havas“ dobila je brzojavko, odpisano danes zjutraj iz Hanoi-a: Položaj še vedno opasen; močne vojne čete, katere vodijo Evropci, skušajo Francozom zastaviti pot nazaj.

Pariz 1. aprila. Freycinet imel je zvečer pogovor z Grevijem, a se ni še odločil.

Port Said 1. aprila. Po vsem Sueškem kanalu vihar. Ladije spravile so se v zavetje. Plovba po kanalu iz previdnosti ustavljena.

Razne vesti.

* (Dohodki od tabakoprodaje v Avstriji 1884) vrgli so vkupe 72.730.353 gld. proti 69.515.043 gld. prejšnjega leta, tedaj 3.215.310 gld. ali 4.6 % več. Speculo se je domačih in tujih tabačnih izdelkov za 69.918.589, specijalitet za 2.310.129 in za v tujino prodani tabak pa se je dobilo 501.635 gld. Več prodali so minulo leto do-

jejo. A ta uspeh še ni zadostoval izdajalcu. Kar na ravnost k meni je prišel, podal mi roko, katero sem mu moral stisniti, ter je rekel toli glasno da se je po vsej dvorani slišalo: Sedaj ste vi na vrsti, doktor Smith; očitna igra, to je gaslo vseh Amerikancev.

Ustal sem z mrzlim potom na čelu; od vseh strani so kričali: Posluh, posluh! Ta hrup, to strmenje v mene, naslednji molk, vse to mi je vzelo zavest; rudeča megla se je valila mimo mojih oči, glas se mi je ustavil globoko v grlu, ves život se mi je tresel vsled močnega bitja mojega srca. Kaj bi ne bil dal za zgovornost onega zanikrkeža! Imel sem misli bolj plemenite od njegovih, domoljubje bolj odkritosrčno od njegovega; a odvetnik bil je navajen govoriti, to je bilo njegovo rokodelstvo; jaz pa, državljani svobodne države se celó govoriti nese naučil. Premagan sem bil, in premagan brez boja.

Skoro zgrudil bi se bil jeze in sramote, kar h kratu Henrik, moj sin, zagledavši, kako sem obledel, skoči na oder ter da znamenje, da hoče govoriti. Život stegnen, glavo po konci, noge razkročene, levica vtaknena v zapeto suknjo, tako je z desnico ljubeznivo pozdravil ter čakal, da se je hrup popolnem polegla.

mačih smodk za 6-7, tujih smodk 3-3, smodčic (cigaret) za 36 6 in tabaka za 0-6 % manj pa duhana za 0-8 % nego 1883 leta. Največ specijalitet in sicer za 1.324.033 gld. tedaj več nego polovico kupili so kadilci po Niževavstrijskem. Te številke nam prejasno pričajo, koliko lepega denarja popušimo leto za letom v — vzduh.

* (Izneverjenje.) Kakor se je v seji mestnega zbora 30. m. m. v Olomucu konstatovalo, izneveril je tamošnji občinski uradnik Balotka šolnine nad 3000 gld.

* (Tatvine po ogerskih poštah.) Od poštних pošiljatev došlih 17. m. m. iz Klausenburga v Kronstadt, manjkalo je 2000 gld. Nekega sumnega poštnega slugo so radi tega prijeli in zaprli. — 29. m. m. so pa neznani lopovi do čistega oropali pošto v Abrany pri Nyiregyhazi, zvezali poštarico, jej zamašili usta, ter potem pobegnili brez sledu.

* (Čuden dogodek.) Nekemu župniku blizu Doggendorfa na Bavarskem se je te dni na sprehodu čudna prigodila. Sprehajajočega nagovori neznana ženska in ga vpraša, koliko je ura. Ko župnik iz žepa potegne svojo zlato uro, zgrabi tujka uro in zbeži s svojim plenom v bližnji gozd. Oropani župnik bil je tako osupnen, da niti misli ni, da bi za žensko tekel. Predno se je osupnenosti iznebil, približa se mu po potu mož, kateremu župnik potoži svojo nepriliko. Prišlec se takoj ponudi, da gre tatico lovit, a gospod župnik naj med tem pazi na njegov koš, ki bi ga sicer pri hoji oviral. Postavi torej koš na tla in steče za ubežno tatico. Preteče četrte ure, pol ure itd., župnik čaka in čaka a nikogar ni nazaj. Naposled bi župnik vendar rad rad vedel, kaj je v koši. Odgrne koš in — nasproti mu moli ročici otrok v povojih.

ima v 7. številki sledečo vsebino: Josip Pagliaruzzi — Krilán. (S podobo). — Mladi hrast. Pesen. Iz ostaline Krilanove. — Venec na grob Krilanu. Pesen. Zložil Simon Gregorčič. — Janez Solnce. Zgodovinska novela. Spisal dr. Ivan Tavčar. (Dalje.) — Po pokopu. Pesen. Zložil Rosán. — Iz sazavskih letopisov. Zgodovinski roman. Česki spisal Václav Beneš Třebizsky, poslovenil —l—r. (Dalje.) — Naša Matica. Spisal Josip Starč. — Naše slike. Avstrijska prestolonaslednika. — Adam Mickiewicz in Edward Antoni Odyniec na Vezuvu dne 29. maja 1830. — K odnošajem na Hrvatskem. Iz peresa hrvaškega pisatelja. (Dalje.) — Pogled po slovanskem svetu. Slovenske dežele. Ostali slovanski svet. Umrli so: — Razne novice.

Narodne-gospodarske stvari.

Govejski hlev.

Stanovanje govedom je hlev, kjer posebno dojne krave in pitavna živina večji del svojega časa prebije. Tudi teleta za pleme in mlada goveda in vozna živali stoji mnogo časa v hlevih. Zato je nujno treba, da je hlev dovoljno prostoren, primerno visok ter preskrbljen s prikladnimi jaslji, rimami itd.

Zastran prostornosti hleva daje se povprek sledeče povedati: za doraščeno goved srednje plohe mora biti prostor v hlevu 130—170 centimetrov širok, za 1—2 letno goved 1 met.; dolg pa z jaslami vred 7 1/2 do 3 1/2 metra; prostor za govedom ali hodnik bodi 1 1/2 do 2 metra širok; potem takem ima celi hlev meriti od hodnika do jasel, to

Njegov sin je, njegov sin je, šepetali so na vseh straneh. Posluh, posluh! — Vsak je z radovednostjo opazoval otroka; nastala je največja tihoča, taka da bi lahko slišali muhe frčati.

Meščani in prijatelji, rekel je s čistim in močnim glasom, ne mislim pobijati strahovitega Golijata, bankirja Littla; za to res nam ne manjka kamenja; ta Filistejec jih je le preveč nametal na naš vrt, a od Davida nemam drugega kot njegovo mladost, tudi nemam moči, da bi se meril s toli izurjenim nasprotnikom; skusil bodem le braniti svojega očeta in svojo stranko. Prepričan sem, da mej vami, plemeniti možje, ni nobenega, ki ne reče: Ta mladenič ima prav.

Slišite, slišite! vzklili so na vseh straneh; kaj dobro govori.

Časti vredni odvetnik, nadaljeval je sin, povdarjaje privednik, ne ljubi dišavarjev. Temu se ne čudim; kajti potrosil je toli debele soli, da bi jaz bil prav vesel, ko bi to tudi razumel. Če mi hoče od svoje zaloge nekaj odstopiti, dal bi mu zato sladorja, katerega mu toli pomanjkuje. Slador umiri žolc; brez sladorja vidi vse črno ter je krivičen proti sobojnikom in prijateljem.

(Dalje prih.)

pa s hodnikom in jaslami vred, 4 do 5 1/2 metra. Ves takšni hlev pa za dve vrsti goved, z glavami proti steni obrnjenih, mora biti 8 do 10 metrov dolg. Še več mora biti, če goveda z glavami drugo proti drugemu stojijo. Tukaj treba, 1 meter za hodnik med jaslami in za dva hodnika kraj stene po 1 meter, tako da mora biti celi hlev dolg 10 do 11 metrov. Na dalje mora hlev biti primerno visok, da zrak laglje čist ostaja in nezdravi plini odbajajo, navadno 3 1/2 do 4 metre. Jasli naj bodo 1/2 do 2/3 metra nad tlami — za teleta se ve malo nižje. Ako treba rime ali „lojtre“ pritrditi, spustijo se 30 do 40 centimetrov visoko nad jaslami. Tla morajo od jasel do hodnika biti nagnene za 24 do 30 centimetrov, gnojnični žleb naj visi pri vsakih 16 centimetrih za 4 centimetre.

Uhod ali duri v hlev so najbolje 2 1/2 metra visoke in 1 1/4 do 2 metra široke. Kjer puščajo mlade živinice prosto po hlevu hoditi, računajo na tele 7 do 8, na pol leta staro goved po 10 kvadratnih metrov prostora.

V velikih gospodarstvih in dobrih hlevih je prostor za posamične vrste živinčet lepo razpredeljen. Za dober hlev potreben je hodnik, na kateri se gnoj izpod živinčet kida in potem na gnojnišče odpravlja. Ta hodnik bodi dovoljno širok, da hlapci in dekle z molznimi latvicami in žetarji laglje simotamo hodijo, gnoj kidajo, živino napajajo, napregajo, past ali k biku gonijo. Na vsaki kraj hodnika se priredi gnojnični žleb, hodnik sam pa mora malo globljeje biti spuščeno, da se na njem vse lože opravlja: gnojnične žlebe moramo večkrat dobro sesnažiti. Godi se to, kadar gnoj kidamo; žleba pokrijeta se z deskami, po njih se izkidani gnoj potisne iz hleva tavun, potem se v žleba vode nalije in z brezovico sesnažita.

Zraven hleva morajo biti še primerni prostori za krmo, parme, škednji. Krme ne gre nad hlev na pod metati, če ni hlev obokan; še manj pa v hlevu samem hranjevati, kajti krma se navzame hlevnih sopuhov in je zdravju škodljiva. Kdor je vsekako prisiljen v hlevu nekaj krme naložiti, ta naj jo malo pred polaganjem zveže.

Hlev mora biti toliko svetel, da se zamore vse prav videti, kar se v njem godi. V to svrhu morajo v stenah okna biti. Okna naj se priredijo srednje visoko in nikoli ravno pred glavami goved, a najmanj 40 do 60 centimetrov nad glavami. Široka naj bodo kakih 30 centimetrov in 20 centimetrov visoka. Zelene šipe so boljše od belih, ker svetlobo milšo delajo. Dobro storimo, če jih tako napraviti damo, da se lahko zapirajo in odpirajo. Zunaj morajo okna imeti lesene oboknice ali dverce, ki se trdno zaprejo, kadar slabo vreme to zahteva. Teleta naj stojijo v najbolj svetlih prostorih. Kajti svetlobe jako potrebujejo, da veselo rastejo in dobro prosperajo.

Gnojnišni žlebi zadi za govedi ne smejo biti pregloboki ali tako potegnjeni, da živel čez nje noge postavi, kadar od jasel nazaj stopi, tudi so pregloboki žlebi nevarni, ker se živina, kadar jo odvežemo in na prosti zrak spustimo, lahko spodtakne in onesreči.

Dno hlevovo je najbolje iz ilovice napraviti ter je trdno steptati in stlačiti. Naj se potem lepo poravnata, da bode gnojnika redno odtekala, a ne v jamah zastajala. Dno mora nekoliko proti gnojničnemu žlebu viseti, vendar ne preveč. Kajti če preveč visi, pouzroči to kravi trut ali da tudi povrže.

Svetovati je, da hlev ni prevelik. Kdor ima veliko živine, stori bolje, če jo porazdeli na več hlevov ali vsaj predalov. Preveliki hlevi so po zimi radi mrzli in če nastane kužna bolezen, pobere nam vso živino, ker je nemamo kam hitro prezapreti. Hlev naj stoji na malo uzvišenem prostoru, da bode gnojnišče nižje in se tja gnojnika lahko odcejra. Duri so najbolje na južni strani, da ne piha krivec ali sever naravnost v hlev. Okna so lahko proti jugu in severu, da ni solnce celi dan v hlev uprto. Kjer pa duri ne moremo na južni strani napraviti, naredimo jih na zapadnej. „Slov. Gosp.“

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravišтво „Slov. Naroda“.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

TuJet:

1. april.

Pri Slonu: pl. Pfeifer z Dunaja. — Blažeg iz Trsta. — Golieč z Dunaja. — Gasparin iz Zagreba. — Omernig z Dunaja. — Sutor iz Gorice.

Pri Malici: Gromer, Odendal, Lautner z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. aprila	7. zjutraj	736.65 mm.	3.0° C	sl. zah.	jas.	00.0 mm.
	2. pop.	738.43 mm.	13.3° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	732.03 mm.	7.6° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 8.0°, za 1.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 2. aprila t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 65 kr.
Srebrna renta	83 „ — „
Zlata renta	107 „ 75 „
5% marenca renta	98 „ 40 „
Akcije narodne banke	862 „ — „
Kreditne akcije	293 „ 60 „
London	124 „ 30 „
Srebro	— „ — „
Napol	9 „ 81 „
C kr cekini	5 „ 81 „
Nemške marke	60 „ 70 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 128 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 171 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107 „ 70 „
Ogrska zlata renta 6%	97 „ 75 „
„ papirna renta 5%	92 „ 15 „
5% štajerske zemljišč odvez. oblig.	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 115 „
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123 „ 60 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	114 „ — „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 75 „
Kreditne srečke	100 gld 177 „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 102 „
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	216 „ 75 „

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšel in se dobiva:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Vsprejme se takoj

izpitan kurjač,

ki tudi ume oskrbovati parniški stroj. — Kaj več pove upravištvo tega lista. (179—2)

Kri čistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaze-nem želodecu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Razpošilja se le jeden zavoj.

Planinski zeliščni sirop kranjski a 56 kr.

izboren zoper kašelj, hipavost, vratobol, prsne in pične bolezine. Koristnejši, nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Naročja z dežele izvrše se takoj

v lekarni „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja
na Mestnem trgu v Ljubljani. (41—9)

Umrli so:

30. marca: Leopoldina Mahkota, hišnega posestnika hči, 17 let, Krakovske ulice št. 7, za jetiko. — Josip Zemel, krojač, 21 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko. — Janez Starin, hišnega posestnika sin, 3 1/2 leta, Gruberjeve ulice št. 5, za davico.

31. marca: Lucija Span, čevljarkega mojstra hči, 17 let, Dunajska cesta št. 8, za sušico. — Marijana Padar, kuharica, 40 let, Sv. Petra cesta št. 37, za jetiko. — Marija Fortič, strojevodnikova hči, 7 dnij, Kolodvorske ulice št. 22, za krčem v željustih.

1. aprila: Janez Boltežar, pek, 39 let, Rožne ulice, za nepravimi kozami. — Andrej Lisec, krojač, 34 let, Ulice na grad, št. 12, za jetiko.

V deželnej bolnici:

28. marca: Marija Jelenec, gostija, 60 let, za starostjo.

29. marca: Friderik Trček, zasebni uradnik, 42 let, za prizadjano telesno poškodbo. — Makso Mali, strojar, 48 let, za vodenico.

31. marca: Leopold Grosel, čevljarjev sin, 8 mes., za nepravimi kozami.

Naznanilo.

Svim prijateljem i znanecem, s kojim se nemogoh osobno oprostiti pri mojem odlasku iz Ljubljane, kličem ovime srdačni

„S Bogom“!

(186)

Bogoljub Bošković.

Vabilo na naročbo

Jurčičevih zbranih spisov.

Jurčičevih „Zbranih spisov“ stoji:

I. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	1.— kr. 1.50 „
II. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	70 „ 1.20 „
III. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	70 „ 1.20 „

Ako pa tudi odajemo vsak posmičen zvezek, vendar se priporoča, pošiljati naročnino za več zvezkov skupaj. Naročnina znaša za I., II. in III. nevezani zvezek 2 gld. 40 kr. Za vse tri lepo vezane zvezke 4 gld.

Naročnina za zvezek I., II., III., IV. in V. stoji 3 gld. 50 kr., za elegantno vezanih prvih 5 zvezkov 6 gld. Naročnina pošilja se najprikladneje s poštini nakaznicami pod naslovom: g. Jos. Stare v Ljubljani, Marje Terezije cesta 5.

Naročniki dobivajo knjige franco.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 60 kr. izvod, ako si naroče skupno po 10 izvodov ter zanje pošljejo gosp. dru. Jos. Stareta v Ljubljano naročilno svoto 6 gld.

(22—17)

Odbor za Jurčičev spomenik.

Priporočilo.

Za prihajajočo

pomladansko sezono

priporoča podpisana tvrdka svojo bogato in raznovrstno zalogo francoskega in angleškega blaga najnovejše mode, izdeluje obleko po najmodnejšem in najrazličnejšem kroji ter jako solidno in po zmerni, ceni.

(148—6)

S spoštovanjem
F. Casermann.

Poročilo velike važnosti!

Zanesljivo in radikalno ozdravljenje

epilepsije

(padavice)

z novim, temeljito izkušenim sredstvom.

Dočim se je tudi po neprestani porabi bromovega kalija le v redkih slučajih moglo konstatovati ozdravljenje te bolezni, se je sedaj posrečilo pripraviti zdravilo, ki je pokazalo največje uspehe, zanesljivo in radikalno pomaga v vseh kroničnih slučajih ter je zategadelj velikega pomena za vse bolnike, ki so dozdaj zastoj iskali pomoči proti tej strašnej bolezni.

Mnogobrojna spričevala in premije od oseb vseh stanov.

Za ozdravljenje potrebna zdravila z vodilom, kako jih rabiti, razpošilja se v originalnih zavitkih proti poštenu povzetju ali predpošiljati zneska 20 frankov ali 16 mark. (110—6)

Naročila naj se adresujejo neposredno na me.

S. Riebschläger, specialist.

Berlin S., Brandenburgstrasse 35.

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani se zahvaljuje svojim kupovalcem za do sedaj skazano zaupanje in priporoča za to sezono svojo bogato zalogo

solnčnikov za gospe in gospode

v iznenadno lepej in velikej izberi, priprosto in najelegantnejše upravljenih po najnižjih cenah; potem

dežnike

v jako bogatej izberi, vsake velikosti, barve in snovi, kakor: bombaž, alpaca, cloth, botany, pol svila, svila, double-face-svila itd., ravno tako na navadnih, kakor na patentovanih avtomatnih stojalih, ki so se tako hitro priljubili, z modnimi palcami po najnižjih cenah.

Specialitete dežnikov: patentovani samootvorni, patentovani samozaporni, v kovčegu shranljivi, dežniki s palico od titanija ali pa z zlatim stojalom so vedno v zalgi.

Dežniki se kaj naglo in ceno na novo prevlačijo ali popravljajo, ter naročila z dežele izvršujejo se točno po volji naročnika s poštunim povzetjem.

Prekupcem pošlje se na zahtevanje obsirne cenilnike.

L. MIKUSCH,

fabrikant dežnikov in solnčnikov,

(184—1)

v Ljubljani, Mestni trg št. 15.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.